

Sách Daniel - Số một trăm ba mươi lăm

Những tiếng nói tiên tri của các năm 1776, 1789 và 1798: Khúc dạo đầu cho việc đóng ấn 144.000 người

Jeff Pippenger

2024-03-14

Lịch sử của các năm 1776, 1789 và 1798 minh họa lịch sử của việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn. Vào mỗi thời điểm đó, con thú từ đất đã lên tiếng. Ba cột mốc, được tượng trưng bởi ba lần con thú từ đất lên tiếng, song song với ba lời phán của Đấng Christ vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, tháng 7 năm 2023 và đạo luật Chủ Nhật sắp đến.

Tôi đã ở trong Thánh Linh vào ngày của Chúa, và nghe phía sau lưng tôi có một tiếng nói lớn, như tiếng kèn. Khải Huyền 1:10.

Mỗi một trong ba dấu mốc bằng âm thanh ấy nhận diện sự "vang lên" leo thang của tai họa thứ ba, vốn cũng là tiếng kèn cảnh báo thứ bảy, và tiếng kèn là một tiếng nói.

Hãy kêu to, đừng nín lặng; hãy cất tiếng người lên như kèn, tỏ cho dân Ta biết sự vi phạm của họ, và cho nhà Gia-cóp biết tội lỗi của họ. Ê-sai 58:1.

Tiếng kèn của giới Tin Lành vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 chính là tiếng của những người lính canh kêu gọi Phục Lâm Laodicê trở về những neo xưa của Giê-rê-mi, nhưng hội kẻ nhạo báng đã từ chối bước đi trong đó.

Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy đứng nơi các neo đường mà xem, và hỏi về các lối xưa, đâu là con đường tốt, hãy bước đi trong đó, thì các người sẽ tìm được sự an nghỉ cho linh hồn mình. Nhưng họ nói: Chúng tôi chẳng bước đi trong đó. Ta cũng đặt những kẻ canh giữ trên các người, mà rằng: Hãy lắng nghe tiếng kèn. Nhưng họ nói: Chúng tôi chẳng lắng nghe. Giê-rê-mi 6:16, 17.

Tiếng nói của tháng 7 năm 2023 là sự phục sinh của mục vụ Future for America, vốn đã im lặng kể từ nỗi thất vọng đầu tiên vào ngày 18 tháng 7 năm 2020. Cũng như lời công bố của Giảng về Đấng Mêsia sắp đến, và lời công bố của Justinian về Phản Kitô sắp đến, Future for America nhận định rằng tương lai của nước Mỹ sắp bị thay đổi vĩnh viễn vào thời điểm luật ngày Chủ nhật sắp tới, và tiếng kèn thứ bảy vang lên tại cột mốc đó. Tiếng của người kêu trong đồng vắng chính là tiếng nói của tháng 7 năm 2023.

Tiếng thứ hai của Khải Huyền chương mười tám vang lên vào thời điểm luật Chủ nhật sắp đến, khi con thú từ đất cất tiếng nói của con rồng. Chính vào thời điểm đó, “con lừa” bị đánh lần thứ ba, và rồi “con lừa” sẽ lên tiếng. “Con lừa” đã bị đánh không lâu sau ngày 11 tháng 9 năm 2001, sau ngày 7 tháng 10 năm 2023, và rồi sẽ bị đánh lần nữa vào thời điểm luật Chủ nhật sắp đến, tại đó nó sẽ lên tiếng. Trong lời chứng của Balaam, nó đã bị một thiên sứ làm cho rẽ khỏi đường, và thiên sứ ấy tượng trưng cho bốn thiên sứ được lệnh nắm giữ bốn luồng gió của Hội giáo; nhưng tại thời điểm luật Chủ nhật, con lừa của Hội giáo sẽ lên tiếng với tiếng kèn thứ bảy, cũng chính là tai họa thứ ba.

Chính tại đó, khái tượng về Hồi giáo, vốn đã trì hoãn từ ngày 18 tháng 7 năm 2020, sẽ lên tiếng, vì bây giờ nó sẽ không còn trì hoãn nữa. Có nhiều tiếng nói trong thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, và thời kỳ ấy đi trước sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời, bắt đầu từ luật ngày Chủ nhật sắp đến. Sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời được tượng trưng bởi bảy thiên sứ với bảy bát. Thời kỳ ấy khởi đầu bằng sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh, và nó tượng trưng cho một sự lặp lại của Lễ Ngũ Tuần, khi Đức Thánh Linh được tuôn đổ và những lưỡi như lửa làm chứng cho sự kiện ấy. Sự tuôn đổ vào thời điểm ấy không còn bị hạn định nữa, vì bây giờ Đức Thánh Linh được tuôn đổ cách không hạn lượng.

Thiên sứ hiệp lại trong việc công bố sứ điệp của thiên sứ thứ ba sẽ chiếu sáng cả trái đất bằng vinh quang của mình. Một công cuộc có phạm vi toàn cầu và quyền năng chưa từng có được báo trước ở đây. Phong trào Chờ Đợi Sự Tái Lâm trong giai đoạn 1840–44 là một sự bày tỏ vinh hiển về quyền năng của Đức Chúa Trời; sứ điệp của thiên sứ thứ nhất đã được truyền đến mọi điểm truyền giáo trên khắp thế giới, và tại một số quốc gia đã có mối quan tâm tôn giáo lớn nhất từng được chứng kiến ở bất kỳ xứ sở nào kể từ cuộc Cải chánh thế kỷ mười sáu; nhưng những điều ấy sẽ còn bị vượt trội bởi phong trào đầy uy lực dưới lời cảnh cáo sau cùng của thiên sứ thứ ba.

Công việc sẽ giống như những gì đã diễn ra vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Như “mưa đầu mùa” đã được ban cho trong sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh vào buổi khai mở Phúc Âm để làm nảy mầm hạt giống quý báu, thì “mưa cuối mùa” sẽ được ban vào lúc kết thúc để làm chín mùa gặt. Cuộc Đại Tranh Chấp, 611.

Vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, sự đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn đã bắt đầu, và Đức Thánh Linh đã được tuôn đổ một cách có chừng mực. Sự đo lường của sự tuôn đổ ấy được minh họa trong lịch sử Lễ Ngũ Tuần, bắt đầu từ sự phục sinh của Đấng Christ, khi một thiên sứ phán rằng: "Hỡi Con Đức Chúa Trời, hãy ra; Cha gọi Ngài", cũng như Chúa Jesus đã gọi Lazarus ra khỏi mồ bằng lời: "Lazarus, hãy ra." Năm 2023, Đấng Christ đã gọi những bộ xương chết khô của hai nhân chứng: "Hãy ra".

Sau khi Chúa Kitô sống lại, trước hết Ngài lên cùng Cha Ngài, rồi Ngài giáng xuống như Ngài đã làm vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Ngài sau đó dần dần soi sáng các môn đồ của Ngài, điều này được minh họa qua việc gặp Maria, gặp và dạy dỗ các môn đồ trên đường Emmau, rồi hiện ra với những môn đồ còn lại. Trong bốn mươi ngày, Ngài dạy dỗ các môn đồ trước lần thăng thiên cuối cùng; rồi mười ngày sau, họ đồng một lòng và ở cùng một chỗ, và Đức Thánh Linh được tuôn đổ không hạn lượng.

Khi Chúa Giê-su gặp các môn đồ, Ngài nhắc họ về những lời Ngài đã phán với họ trước khi Ngài chịu chết, rằng mọi điều đã chép về Ngài trong luật pháp Môi-se, trong các sách tiên tri và trong Thi Thiên đều phải được ứng nghiệm. “Bây giờ Ngài mở trí cho họ để họ hiểu Kinh Thánh, và phán với họ: Ấy là như có chép, và Đấng Christ phải chịu khổ nạn, và ngày thứ ba phải sống lại từ cõi chết; và sự ăn năn và sự tha tội phải được rao giảng trong danh Ngài cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem. Còn các ngươi là chứng nhân của những điều ấy.” The Desire of Ages, 804.

Vào tháng Bảy năm 2023, tiếng phán của Chúa Giê-su đã đánh thức hai chứng nhân đã chết và bắt đầu mở trí hiểu biết của các môn đồ Ngài về mọi điều được chép trong luật pháp của Môi-se ("bảy lần"), các sách tiên tri (hình tượng các con thú của Nê-bu-cát-nét-sa), và Thi Thiên (kinh nghiệm của Môi-se và Chiên Con). Công việc dạy dỗ của Ngài bắt đầu từ lúc Ngài phục sinh, và gia tăng trong bốn mươi ngày tiếp theo. Nó bắt đầu bằng việc Ngài xin thức ăn.

Khi họ vì mừng rỡ mà vẫn chưa tin và còn ngạc nhiên, Ngài phán với họ: Ở đây các ngươi có gì ăn không? Họ bèn đưa cho Ngài một miếng cá nướng và một miếng tổ ong. Ngài nhận lấy và ăn trước mặt họ. Rồi Ngài phán với họ: Ấy là những lời Ta đã nói với các ngươi khi Ta còn ở với các ngươi, rằng mọi điều đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri và các Thi thiên đều phải được ứng nghiệm. Lu-ca 24:41-44.

Cầu nguyện là một dấu mốc chính trong tiến trình lịch sử, và giai đoạn từ sự phục sinh của Đấng Christ cho đến khi Ngài thăng thiên bốn mươi ngày sau đó còn lại mười ngày (mười là một phép thử) cho đến Lễ Ngũ Tuần, khi Đức Thánh Linh sẽ được tuôn đổ không hạn lượng. Sự phục sinh, thăng thiên của Ngài, rồi Ngài lại giáng xuống, tượng trưng cho ngày 11 tháng 9 năm 2001. Tháng 7 năm 2023 tượng trưng cho sự kết thúc của bốn mươi ngày, và mười ngày tiếp theo sau tháng 7 năm 2023 dẫn đến luật ngày Chủ nhật sắp đến. Trong khoảng thời gian mười ngày cuối cùng đó, sự hiệp nhất và sự cầu nguyện là những dấu mốc. Sự hiệp nhất được biểu trưng bởi lời tiên tri thứ nhất của Ê-xê-chi-ên trong chương ba mươi bảy, lời đã kết hợp xương, gân và thịt lại với nhau. Lời tiên tri thứ hai của Ê-xê-chi-ên là hơi thở của bốn phương gió, và hơi thở là biểu tượng của sự cầu nguyện. Trong mười ngày cuối cùng đó, một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn, vì họ đã được tiêu biểu bởi La-xa-rô.

Đây là lý do Ngài trì hoãn đến Bê-tha-ni. Phép lạ đỉnh cao này, là việc khiến La-xa-rô sống lại, nhằm đặt ấn chứng của Đức Chúa Trời trên công việc của Ngài và trên lời khẳng định về thần tính của Ngài. *The Desire of Ages*, 529.

Không những các trinh nữ khôn ngoan được đóng ấn trong phép lạ cao điểm này, mà các trinh nữ khờ dại cũng bị đóng ấn đứng về phía sai lầm.

Phép lạ đỉnh cao của Đấng Christ—việc làm cho La-xa-rô sống lại—đã làm cho quyết tâm của các thầy tế lễ trở nên dứt khoát là phải loại bỏ khỏi thế gian Chúa Giê-su cùng những việc làm kỳ diệu của Ngài, vốn đang nhanh chóng làm tiêu tan ảnh hưởng của họ đối với dân chúng. *Công Vụ các Sứ Đồ*, 67.

Nhiều tiếng nói trong lịch sử về sự đóng ấn một trăm bốn mươi bốn ngàn hướng tới luật Chủ nhật sắp đến là "dòng trên dòng", tức những tiếng nói của Lời tiên tri của Đức Chúa Trời, và những tiếng nói ấy vang lên trong thời kỳ khi "sự ứng nghiệm của mọi khả tượng" được hoàn tất. Chúng vang lên khi ấn thứ bảy được mở ra.

Và khi Ngài mở ấn thứ bảy, trên trời yên lặng chừng nửa giờ. Và tôi thấy bảy vị thiên sứ đứng trước mặt Đức Chúa Trời; và bảy kèn đã được ban cho họ. Và một vị thiên sứ khác đến, đứng nơi bàn thờ, cầm một lư hương bằng vàng; và nhiều hương liệu đã được ban cho vị ấy, để dâng lên cùng với lời cầu nguyện của hết thầy các thánh đồ trên bàn thờ bằng vàng ở trước ngai. Và khói của hương liệu, hòa cùng lời cầu nguyện của các thánh đồ, từ tay vị thiên sứ bay lên trước

mặt Đức Chúa Trời. Và vị thiên sứ cầm lư hương, đổ đầy lửa từ bàn thờ vào đó, rồi ném xuống đất; và có những tiếng động, những tiếng sấm, những chớp nhoáng, và một cơn động đất. Khải Huyền 8:1-5.

Việc mở ấn thứ bảy mang lại sự im lặng, vì giai đoạn ấy tượng trưng cho một sự thay đổi về thời kỳ, và khi có sự thay đổi trong một thời kỳ thánh, luôn có sự im lặng trên trời, như thập tự giá đã làm chứng khi các thiên sứ ngừng tiếng nhạc và lời ngợi khen. Sự im lặng trên trời cũng được chứng thực bởi những quy định của ngày lễ chuộc tội, và vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, Habakkuk HAI, câu HAI MƯƠI truyền cho toàn cõi đất hầy lặng yên.

Tôi đã được cho thấy tình yêu thương lớn lao và sự hạ mình của Đức Chúa Trời trong việc ban Con Ngài chịu chết để loài người có thể tìm được ơn tha thứ và được sống. Tôi được cho thấy A-đam và Ê-va, những người được đặc ân chiêm ngưỡng vẻ đẹp và sự duyên dáng của Vườn Ê-đen và được phép ăn mọi cây trong vườn, ngoại trừ một cây. Nhưng con rắn đã cám dỗ Ê-va, và nàng cám dỗ chồng mình, và cả hai đã ăn trái của cây bị cấm. Họ đã vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời và trở nên tội nhân. Tin ấy lan khắp thiên đàng, và mọi cây đàn hạc đều im bật. Các thiên sứ buồn bã và lo sợ kéo A-đam và Ê-va lại gơ tay ra ăn trái của cây sự sống và trở thành những tội nhân bất tử. Nhưng Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ đuổi những kẻ phạm tội ra khỏi vườn, và dùng các chê-ru-bim cùng gươm lửa để canh giữ đường đến cây sự sống, để loài người không thể đến gần mà ăn trái của nó, là thứ duy trì sự bất tử. Early Writings, 125.

Thiên đàng lặng yên khi loài người trở nên tội nhân, và thiên đàng lặng yên khi máu của Đấng Christ đổ ra để cứu chuộc tội nhân, và thiên đàng lặng yên khi công việc phán xét của Đấng Christ bắt đầu với việc cất bỏ tội lỗi khỏi dân Ngài.

Sự cầu thay của Đấng Christ thay cho nhân loại trong đền thánh trên trời cũng thiết yếu cho kế hoạch cứu rỗi như sự chết của Ngài trên thập tự giá. Bởi sự chết của Ngài, Ngài đã khởi đầu công việc mà sau khi sống lại, Ngài đã thắng thiên để hoàn tất trên trời. Đại Tranh Chiến, 489.

Công cuộc phán xét khởi sự khi thiên sứ thứ ba xuất hiện vào năm 1844, nhưng dân của Đức Chúa Trời đã chọn chết trong đồng vắng hơn là trở nên hiệp nhất đời đời với thần tính. Thiên sứ thứ ba lại đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và một lần nữa có sự yên lặng trên trời. Bấy giờ Sư Tử của chi phái Giu-đa bắt đầu mở ấn thứ bảy, trong khi các thiên sứ dõi theo sự xuất hiện của thiên sứ thứ ba vào lịch sử của thế hệ cuối cùng.

Bảy thiên sứ phán xét ở đó, sẵn sàng bắt đầu công việc hủy diệt của họ, nhưng rồi họ được bảo: “Hãy dừng lại, dừng lại, dừng lại, dừng lại,” trong khi một trăm bốn mươi bốn nghìn người đang được đóng ấn. Hai lời cầu nguyện của những người trung tín được dâng lên trời, được tiêu biểu bởi mười ngày trước Lễ Ngũ Tuần, bắt đầu sau bốn mươi ngày (biểu tượng cho đồng vắng), tượng trưng cho ba ngày rưỡi (biểu tượng cho đồng vắng) của Khải Huyền chương mười một. Sau đó, hai chứng nhân được tiếng nói từ đồng vắng chỉ dạy rằng họ phải làm trọn hai lời cầu nguyện của Đa-ni-ên. Lời cầu nguyện trong Đa-ni-ên chương hai, nơi Đa-ni-ên và ba người bạn cầu xin ánh sáng để hiểu giấc mộng bí mật của Nê-bu-cát-nết-sa về hình tượng các loài thú; và lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong chương chín, nơi ông cầu nguyện một mình, làm trọn các điều kiện của lời cầu nguyện theo Lê-vi Ký chương hai mươi sáu.

Lời cầu nguyện tập thể theo Đa-ni-ên đoạn 2 là để xin ánh sáng về một bí mật ẩn giấu, được che giấu trong dòng bên ngoài của lịch sử tiên tri. Lời cầu nguyện riêng tư, cá nhân theo Đa-ni-ên đoạn 9 là để xin lòng thương xót cho một nhu cầu bên trong. Khi ngọn lửa của mưa cuối mùa bắt đầu đổ xuống vào năm 2001, có nhiều tiếng nói mà những người hiểu phương pháp dòng chồng lên dòng có thể nghe thấy. Lửa từ bàn thờ đang được ném xuống đất ấy chính là sứ điệp tạo ra sự phân rẽ sau cùng giữa người khôn và kẻ dại, và khi sứ điệp đó tiếp tục phát triển suốt mười ngày tượng trưng ấy, nó trở nên ngày càng rõ ràng hơn.

Sứ điệp ấy là cuộc khủng hoảng leo thang của tai vạ thứ ba; trong Ê-xê-chi-ên chương ba mươi bảy, đó là hai lời tiên tri trước hết khiến hai nhân chứng hiệp lại với nhau, rồi khiến họ đứng dậy như một đạo quân hùng mạnh. Sau đó, trong cùng chương ba mươi bảy, họ được hiệp làm một cây gậy, và sự hiệp nhất được biểu thị bởi việc hiệp lại thành một cây gậy ấy tượng trưng cho sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính, điều được hoàn tất trong những diễn tiến cuối cùng của việc ấn chứng một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Vào tháng 7 năm 2023, những lời cầu nguyện bắt đầu dâng lên, và đó là những lời cầu nguyện trong sách Đa-ni-ên, chương chín và chương hai. Bấy giờ người ta nghe những tiếng nói và cả sấm, và cũng nhìn thấy chớp. Chớp và sấm đi kèm với mưa cả trong thế giới tự nhiên lẫn trong lời tiên tri. Con mưa bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001. Lần đề cập đầu tiên đến chớp và sấm cho thấy chúng là một thông điệp nhằm tạo nên lòng kính sợ Đức Chúa Trời.

Đến sáng ngày thứ ba, có sấm vang và chớp lóe, một đám mây dày đặc phủ trên núi, và tiếng kèn vang rền rất lớn; đến nỗi toàn thể dân trong trại đều run rẩy. Xuất Hành 19:16.

Những tia chớp và tiếng sấm đi kèm với “tiếng” của một chiếc kèn. Chúng đi kèm với mưa và tượng trưng cho những bước chân tiên tri để dẫn dắt dân của Đức Chúa Trời.

Mây tuôn đổ nước; bầu trời vang tiếng; những mũi tên của Ngài cũng bắn ra khắp nơi. Tiếng sấm của Ngài vang trên trời; tia chớp soi sáng thế gian; đất run rẩy và rung chuyển. Đường lối của Ngài ở trong biển, lối đi của Ngài trong nước lớn, và dấu chân của Ngài không ai biết. Ngài dẫn dắt dân Ngài như bầy chiên bởi tay Môi-se và A-rôn. Thi Thiên 77:17-20.

Sấm sét là tiếng nói của Đức Chúa Trời, xảy ra khi mưa, và trong khoảng thời gian đó, Ngài đem những luồng gió của Ngài (Hồi giáo là gió đông) ra khỏi kho tàng của Ngài.

Khi Ngài cất tiếng, có tiếng âm vang của nước trên các tầng trời; Ngài khiến hơi nước bốc lên từ các nơi tận cùng của đất; Ngài làm ra chớp kèm theo mưa, và đem gió ra từ kho tàng của Ngài. Giê-rê-mi 10:13.

Đức Chúa Trời cất tiếng phán khi Ngài gầm rống như sư tử, và đáp lại, bảy tiếng sấm cất tiếng; bảy tiếng sấm ấy tượng trưng cho những bước chân của Đức Chúa Trời trong lịch sử phong trào Millerite và cũng trong phong trào thiên sứ thứ ba, phong trào đã xuất hiện trở lại vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, khi Ngài đem gió đông ra từ kho tàng của Ngài.

Ngài khiến hơi nước bốc lên từ tận cùng trái đất; Ngài làm ra tia chớp cho mưa; Ngài đem gió ra từ kho tàng của Ngài. Đấng đã đánh các con đầu lòng của Ai Cập, cả người lẫn súc vật. Thi Thiên 135:7, 8.

Ngài đem gió ra từ kho tàng của Ngài, khi các con đầu lòng của Ai Cập bị giáng phạt, và Lễ Vượt Qua là hình bóng của thập tự giá, mà đến lượt nó lại là hình bóng cho sự xuất hiện của thiên sứ thứ ba vào năm 1844, và đến lượt điều đó lại là hình bóng cho sự trở lại của thiên sứ thứ ba trong ngày gió đông, vào ngày 11 tháng 9 năm 2001.

Khi các ấn của cuốn sách được niêm phong bằng bảy ấn được mở ra, điều đó tượng trưng cho sự phát triển dần dần của chân lý. Việc mở ấn thứ bảy tượng trưng cho thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Khi cuốn sách đã được niêm phong bằng bảy ấn lần đầu được nhắc đến, có những tia chớp, sấm sét và những tiếng nói, nhưng không có động đất.

Và từ nơi ngài phát ra những tia chớp, những tiếng sấm và những tiếng nói; và trước ngài có bảy ngọn đèn lửa đang cháy, là bảy Thần của Đức Chúa Trời. Khải Huyền 4:5.

Trong lần nhắc đến đầu tiên về những tiếng, chớp và sấm; cơn mưa được biểu trưng bởi Đức Thánh Linh, Đấng là bảy ngọn đèn lửa, nhưng không có động đất. Chính khi Ấn thứ Bảy được mở ra thì trận động đất liên quan đến luật ngày Chủ nhật sắp đến được nhận diện. Chương bốn của Khải Huyền xác định sự khởi đầu của việc mở ấn lễ thật do Sự Tử thuộc chi phái Giu-đa thực hiện; và khi thời kỳ đóng ấn được xác định, điều đó cũng xác định điểm khởi đầu và kết thúc của giai đoạn ấy.

Sự khởi đầu của thời kỳ hiện tại là khi thiên sứ giáng xuống để chiếu sáng đất bằng vinh hiển của Ngài vào ngày 11 tháng 9 năm 2001; rồi trong Ê-sai đoạn sáu, chúng ta được cho biết rằng sứ điệp được biểu trưng bởi "tiếng, chớp, sấm, gió và mưa", và kết thúc tại luật ngày Chủ nhật, sẽ được rao truyền cho một dân tộc thấy nhưng sẽ không thể nhận biết ý nghĩa của những tia chớp; dầu họ nghe, họ cũng sẽ không hiểu các tiếng và sấm, cho đến khi họ bị cơn đại động đất ập đến. Thời kỳ đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn là thời kỳ khi mọi Khải tượng đều được ứng nghiệm.

Lịch sử tạo nên và bộc lộ hai hạng người thờ phượng. Một hạng nhận biết cơn mưa, và vì thế đón nhận nó, vì họ có thể thấy tia chớp và nghe những tiếng nói, tiếng sấm và gió. Vào cuối thời kỳ đóng ấn, trận động đất lớn của luật ngày Chủ nhật sắp đến bấy giờ đưa vào các sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời.

Và đèn thờ của Đức Chúa Trời trên trời được mở ra, và thấy trong đèn thờ ấy có hòm giao ước của Ngài; và có những tia chớp, những tiếng nói, những tiếng sấm, một trận động đất, và mưa đá lớn. Khải Huyền 11:19.

Khi xảy ra trận động đất lớn, "chớp, các tiếng nói, và sấm sét," bao gồm cả "mưa đá." "Mưa đá" tượng trưng cho các cuộc phán xét bắt đầu được đổ ra bởi bảy thiên sứ vốn đã chuẩn bị làm như vậy vào lúc khởi đầu thời kỳ đóng ấn, khi ấn thứ bảy đang được mở, giống như khi họ đang chờ đợi thiên sứ đi qua Giê-ru-sa-lem và đặt một dấu trên những người thờ than và kêu khóc vì các sự gớm ghiếc đã làm trong xứ (bên ngoài), và trong hội thánh (bên trong).

"Mưa đá," đánh dấu thời điểm những phán xét hủy diệt của Đức Chúa Trời, vốn là thời kỳ thương xót cho bảy chiên khác của Ngài; khi ấy họ được kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn, và khi người cuối cùng trong đám đông lớn đã gia nhập bảy chiên của Đức Chúa Trời, thời kỳ ân điển của loài người sẽ hoàn toàn khép lại.

Và thiên sứ thứ bảy đổ chén của mình vào không trung; liền có một tiếng lớn phát ra từ đền thờ trên trời, từ ngai, phán rằng: “Đã xong rồi.” Và có những tiếng, sấm và chớp; và có một trận động đất lớn, chưa từng có kể từ khi loài người ở trên đất—một trận động đất rất mạnh và rất lớn. Thành lớn bị chia ra làm ba phần, và các thành của các dân đều sụp đổ; và Babylon lớn được nhớ đến trước mặt Đức Chúa Trời, để Ngài cho nó uống chén rượu của con thịnh nộ dữ dội của Ngài. Khải Huyền 16:17-19.

Bạn đọc thân mến: Bạn có nghe tiếng nói và tiếng sấm không? Bạn có thấy ánh chớp không? Bạn có cảm nhận được gió không? Chẳng bao lâu nữa, bạn sẽ nghe tiếng của các cô trinh nữ đại van xin dầu.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Chúng tôi trông đợi bình an, nhưng chẳng có điều lành nào đến; trông đợi thời kỳ chữa lành, mà kìa, hoạn nạn! Tiếng phì phò của những con ngựa của hắc đã nghe từ Đan; cả xứ rung động vì tiếng hí của những chiến mã hùng mạnh của hắc; vì chúng đã đến và đã nuốt trọn đất cùng mọi vật trong đó: thành, và những người cư trú trong thành. Vì kìa, Ta sẽ sai đến giữa các người những con rắn, những rắn hổ mang, chúng sẽ không chịu bị phù phép; chúng sẽ cắn các người, Đức Chúa phán vậy. Khi tôi muốn tự an ủi mình trước nỗi sầu não, lòng tôi rã rời trong tôi. Kìa, tiếng kêu than của con gái dân tôi vì những kẻ ở xứ xa: Há Đức Chúa chẳng ở tại Si-ôn sao? Há vua của nó chẳng ở trong đó sao? Sao chúng đã chọc giận ta bởi các tượng chạm khắc và những điều hư không xa lạ? Mùa gặt đã qua, mùa hè đã hết, mà chúng tôi vẫn chưa được cứu. Vì thương tích của con gái dân tôi, tôi cũng bị thương; tôi sạm đen; sự kinh ngạc đã chiếm lấy tôi. Há chẳng có dầu thơm ở Ga-la-át sao? há chẳng có thầy thuốc ở đó sao? Vậy sao thương tích của con gái dân tôi vẫn chưa được chữa lành? Giê-rê-mi 8:15-22.